

Όνοματεπώνυμο: Άρτεμις Κανέρη **Έπαινος** (κατηγορία: κείμενα) στον
Τμήμα: Α3 Γ/σιου Πανελλήνιο Διαγωνισμό «Ιστορίες που
Τίτλος: «ο τζόκεϋ του Αρτεμισίου» αφηγούνται τα μνημεία του αρχαίου
πολιτισμού»

Είμαι ο περίφημος «τζόκεϋ του Αρτεμισίου», ένα νεαρό αγόρι, που έζησα στη Βόρεια Εύβοια, περίπου το 140 π.χ. και θα σας αφηγηθώ την ιστορία μου πίσω από το ομώνυμο γλυπτό. Μολονότι ο γλύπτης με απεικόνισε να καλπάζω με το άλογό μου προς τη νίκη, η ιστορία μου είναι λίγο διαφορετική...

Ήταν ένα συνηθισμένο μεσημέρι όταν πέρασε ο κήρυκας από τη γειτονιά και ανήγγειλε τους επερχόμενους ιππικούς αγώνες στα Πύθια, προς τιμήν του θεού Απόλλωνα. Αυτόματα σκέφτηκα την Έλλη μου, το πιστό μου άλογο που έκανε δώρο ο πατέρας μου στην μάνα μου, Ελπινίκη για τη γέννησή μου. Χωρίς δεύτερη σκέψη, αποφάσισα ότι ήταν η κατάλληλη στιγμή να συναγωνιστώ και εγώ με τους υπόλοιπους αθλητές στους ιππικούς αγώνες, ώστε όλοι να θαυμάσουν το ταλέντο της Έλλης μου.

Έφαγα κάπως ανόρεκτα και βιαστικά κατευθύνθηκα στο στάβλο να συναντήσω το άλογό μου. Το βρήκα να τρώει, χάιδεψα την πυκνή του χείτη που κάλυπτε τον περήφανο μακρύ λαιμό του ζώου. Πήρα το άλογο έξω και ξεκινήσαμε προπόνηση. Καλπάζαμε μαζί ώρες ατελείωτες. Η Έλλη μου, λες και είχε καταλάβει ότι προοιμιάζεται για αγώνες, έβαζε τα δυνατά της, δίχως να δυσανασχετεί. Ίππευα την Έλλη και ένιωθα ήδη νικητής. Ήμασταν μόνο εγώ και αυτή. Τα δέντρα περνούσαν δίπλα μας και χάνονταν καθώς τα αφήναμε πίσω μας με ορμή. Δεν ξέρω αν ήταν αυτή η στιγμή που αιχμαλώτισε τη ματιά του γλύπτη από το Αρτεμίσιο. Ήταν μια στιγμή απόλυτης ελευθερίας και μαζί έξαψης της νίκης.

Σε μια τέτοια στιγμή, συνέβη το αναπάντεχο.. Η Έλλη μου τρόμαξε ξαφνικά από ένα διερχόμενο ζώο, σήκωσε όλο το βάρος του σώματός της στα δύο μπροστινά της πόδια για να αποφύγει το εμπόδιο και εγώ γλίστρησα άθελά της και βρέθηκα στο έδαφος. Το δεξί μου πόδι πονούσε υπερβολικά. Το χειρότερο όμως ήταν ότι το ζώο τρομαγμένο χάθηκε καλπάζοντας στο πυκνό δάσος. Σουρούπωνε, γύρισα σπίτι περίλυπος, αλλά για καλή μου τύχη η Έλλη με περίμενε εκεί! Δεν αγωνιστήκαμε στα Πύθια, λόγω του τραυματισμού μου. Για εμένα, όμως η Έλλη μου ήταν νικήτρια. Νικήτρια για την αφοσίωση, την αγάπη της σε εμένα! Ίσως, αυτήν την νίκη να ήθελε να απαθανάτισει ο γλύπτης. Την ακατανίκητη αγάπη μεταξύ ενός ανθρώπου και ενός υπερήφανου ζώου....

*Ο διαγωνισμός διοργανώθηκε από την επιστημονική ένωση «Νέα Παιδεία» και το Ιόνιο Πανεπιστήμιο-Εργαστήριο Εκπαιδευτικής Καινοτομίας.
Αθλοθέτες ήταν οι εκδόσεις Μεταίχμιο, οι εκδόσεις Κέδρος και οι εκδόσεις Key Books.*